

ΕΣΤΙΕΣ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

Στό διπλανό τραπέζι ενός καφενείου
Στή διπλανή καρέκλα ενός θεάτρου
Στή διπλανή μου θέση στο λεωφορείο
Ό μπροστινός μου στή γωνιά του κινηματογράφου

Τρία πρόσωπα σ' ένα δωμάτιο
Όταν ό ήλιος έπεφτε στό πάτωμα
Τρία πρόσωπα συγκοινωνούντα
Όταν στό βάθος ένα

Γαλανά μάτια μέ τυλίγανε
Όπως τυλίγει ό ουρανός τή θάλασσα
Όπως τυλίγεται σ' ένα βουνό ένα σύννεφο
Όπως ξετυλίχτηκε ή ζωή μου

Τρία πρόσωπα πού άλέθανε
Τή μοίρα μου μ' ένα καλάμι
Τό κίτρινο και τό πράσινο
Μαχαίρωσαν τό κόκκινο για νά τό κάψουν...

(Μέσα μου ένας ΝΑΝΟΣ ψήλωνε
Ψήλωνε ώσπου νά χαθει στό σύννεφο
Μέσα μου ένας ΓΙΓΑΣ μίκραινε
Μίκραινε ώσπου νά χωθει στό χῶμα)

Πίσω από μιά κουρτίνα κόκκινη
Κρυφάκουγε ό άνθρωπος του πλήθους
Όβλεπε ό,τι γινόταν μέσα του
Μά τίποτα δέν καταλάβαινε

Τό μυστικό τής Άλχημείας είναι πῶς
Ν' ανάψης στήν καρδιά ένα φῶς
Πού νά τήν καίει σιγά σιγά
Όσπου νά γίνει θαλασσιά

Μέσα στό ηλεκτροφώτιστο δοχείο
Ό αλήθεια ανάβλυζε σαν νερό
Όπ' τή πηγή του έαυτου της
Ό αλήθεια πού άγαπούσα μέ φανατισμό.

Νάνος Βαλαωρίτης

